

Του Ηλία ο διάλογος; η προϊόν της Δημοκρατίας

την δική τους
υς κριτήρια για

το δικαίωμα
εναπέριον
ιαφορετική
; Λοιπόν ας
; Μήπως αυτοί
λιώτικα
ρία σε μια
ιού όπου
ύγχρονα
ας και της

ι μετά ας
ές περί¹
ους μακριούς

την γνώμη μου
εί διηγηση με
ΝΕΙΟ» και
.. -Ακούτε
να γίνω παπάς
το' Θελε. Τι
ις κάνω για
λέτε με, αλλά μη
να γελάτε το

γάλανε παπά
α Πύλη, τον
και τον
εκκλησά

Η- ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΧΗ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

α εξυπηρετούν φιλίες ή
λλες σκοπιμότητες, (ή να

φωνάζοντας: Παπά σε γελάσανε, δεν
είσαι τ' Θεού, δ' κός μας είσαι.

Είπα την γνώμη μου κι όποιος
κατάλαβε, κατάλαβε. Άλλα γιατί να
μην έχει ο καθένας το δικαίωμα να
πει ότι εγώ δεν θέλω αυτόν που
θέλετε εσείς; Σας ρωτάω.
Απαντήστε και μετά ελάτε να
κάνετε τους Χριστιανούς ή τους
Δημοκράτες.

ΥΓ 1-δεν υπερασπίζομαι τον Παπά-
Λία, το Δικαίωμά του
υπερασπίζομαι.

ΥΓ2-Προσοχή: Με την προσπάθεια
επιβολής της άποφής σας αφνείσθε
το μυστήριο της Ιεροσύνης και
εμμέως πλην σαφώς και αυτό
καθαυτό το πρωταρχικό αξίωμα
της ύπαρξης του Θεού: την ρύθμιση
του ΝΟΗΤΟΥ αλλά και του
ΑΝΟΗΤΟΥ Κόσμου.

ΥΓ3- Θέλω να ξέρω ποιος θα φύγει:
ο Μητροπολίτης, αι Αρχαί ή μήπως
το Χριστεπώνυμο πλήρωμα; Ή
κοινωνία πρωθείται μέσα από
συγκρούσεις αλλά προχωρεί
συντεταγμένη και ομονοούσα στην
οδό του μέλλοντός της.

ΥΓ 4- Ευχαριστώ ιδιαιτέρως και
προκαταβολικώς όσους θα
διαφωνήσουν σε όλα αυτά μαζί μου.

ΠΟΡΟΣ

Η άλλη όψη της Λευκάδας

Η αρμονική συνύπαρξη του τουρισμού με
την φύση. (Το πράσινο και τα ζώα).

Είχαμε πολλά χρόνια να επισκεφθούμε τον Πόρο. Πήγαμε,
λοιπόν, πριν δύο εβδομάδες, μία βόλτα για έναν καφέ στην
ηπουργική παραλία της Ρούδας, κάτω από τον ευχάριστο
ανοιξιάτικο ήλιο. Τα τελευταία χρόνια και όσο ο τουρισμός
πυκνώνει και μας πνίγει, τόσο σπάνιες έγιναν και αυτές οι
εκδρομές μας, όπως και οι επισκέψεις σε ταβέρνες ή καφενεία,
καθώς βαρεθήκαμε να βλέπουμε περιοχές που ξέραμε για
καταπράσινες και παραδοσιακά χτισμένες, να καταντούν ξερές,
γεράτες μπετόν, παραδομένες ολοκληρωτικά στην λαίλαπα του
τουρισμού και του εύκολου κέρδους.

Βαρεθήκαμε να γυρνάμε σπίτι μας αγανακτισμένοι από την κακοποίηση
που βλέπουμε να υπόκεινται καθημερινά η φύση και όλα τα ζώα που
έτυχε να τα φέρει η μάυρη τους μοίρα δίπλα σε κάποια ενοικιαζόμενα
δωμάτια, σε κάποιες παραλιακές ταβέρνες.

Η αλήθεια είναι ότι οι τουρίστες, κυρίως οι ξένοι, λατρεύουν τα ζώα και τα
φροντίζουν. Αγανακτούν, δε, όπως και εμείς, στην κάθε λογής κακοποίηση.
Προκατελημένοι, λοιπόν, τολμήσαμε αυτήν την βόλτα, στον Κόλπο της
Ρούδας, αποφασισμένοι να κλείσουμε τα μάτια σε κάθε κακοποίηση που
θα έπεφτε στην αντίληψή μας.

Η έκπληξη μας ήταν απερίγραπτη και πραγματικά, όχι μόνον μείναμε
άναυδοι, αλλά δεν χρητίαναμε να φωτογραφίζουμε αυτόν τον επίγειο
παράδεισο στον οποίο βρεθήκαμε. Το καλαίσθητο, παραδοσιακά χτισμένο
μικρό ξενοδοχείο, το οποίο για καλή μας τύχη ήταν ήδη σε λεπτουργία,
παρ' όλο που ήταν πάνω στην παραλία, είχε έναν από τους ωραιότερους
κτίσους που έχουμε δει σε αντίστοιχα μέρη στο νησί μας.

Τριγύρω μας βρίσκονταν μεγάλη ποικιλία από πολύχρωμα και μυρωδάτα
λουλούδια και δέντρα, φροντισμένα και περιποιημένα από την «ψυχή» του
προσωπικού, την Πέπτη και τον Κάιμπ, τον ιδιοκτήτη. Κατά την
περιήγησή μας στον χώρο, απολαμβάνοντας την ομορφιά και την γαλήνη,
άρχισε να γεννιέται μέσα μου ο γνωστός φόβος. Στην χώρα μας όπου
βλέπω περιποιημένους κτίσους, σικάνονται παράλληλα τα ζώα. Θεωρούν
σι αυτά είναι υπεύθυνα για βρωμιές και καταστροφές και αρνούνται να
βρουν πολιτισμένη λύση.

Ιδιαίτερα δε μέσα σε έναν τέτοιο χώρο, λίγο πριν την έναρξη της τουριστικής
περιόδου, απουσία γαπών και σκυλιών, στην Λευκάδα συνεπάγεται
πρόσφατη δηλωτηρίαση.

ΥΓ3- Θέλω να ξέρω ποιος θα φύγει: ο Μητροπολίτης, αι Αρχαί ή μήπως το Χριστεπώνυμο πλήρωμα; Η κοινωνία προωθείται μέσα από συγκρούσεις αλλά προχωρεί συντεταγμένη και ομονούσα στην οδό του μέλλοντός της.

ΥΓ 4- Ευχαριστώ ιδιαιτέρως και προκαταβολικώς όσους θα διαφωνήσουν σε όλα αυτά μαζί μου.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

μετούν φιλίες ή επιμότητες, (ή να διάφοροι συμψη-
ηση του Ελληνικού τος (άρθρο 4 παρ.
ζομαί δεν σας είναι
η και ισχύει σ' όλη
... (εκτός αν το νη-
αιρείται!)
Θειε περίπτωση σας
μι σας καθιστώ συ-
νο των παράνομων,
ητων και άθλιων αυ-
τεριφορών που ε-
νται σε βάρος μου
και σε βάρος οποιου-
ιολίτη που σε καμία
ση δεν θέλει να οι-
νει αυθαίρετα (δηλα-
στιλιαδόρους, και α-
πην ισότητα και την
της ισχύουσας νο-
ς)
παρά ταύτα διατη-
πιφυλάξεις για την
η νομιμότητα στην
μη μου σας προκαλώ
ου είδους συζήτηση
της επιστήμονα αρ-
να -μηχανικού ή α-
αι νομικού, της επι-
σας και την έκθεση-
ο των έγγραφων
ίων μου. Αν μου πει

κάποιος λογικός επαίων της επιλογής σας κατά πρόσω-
πο ότι έχω άδικο σ' ότι αι-
τούμαι και διαμαρτύρομαι,
παραιτούμαι κάθε διεκδίκη-
σης και χωρίς άλλο σταμα-
τώ κάθε μου ενέργεια και
θα σας ζητήσω δημόσια συ-
γνώμη!

Αν παρά ταύτα συνεχί-
σετε να «νίππετε τας χειράς
σας», μπροστά σ' αυτά τα τρι-
τοκοσμικά φαινόμενα, να μέ-
νετε σε διαπιστώσεις του τύ-
που «Τί να κάνω!...», σε λό-
για συμπάθειας και να μην α-
ναλαμβάνετε το βάρος των
ευθυνών σας, με όποιο πολι-
τικό ή άλλο κόστος (σιγά το
κόστος!), απέναντι στις ά-
θλιες και δόλιες αυθαιρεσίες
υφισταμένων υπαλλήλων
σας, Σας κατηγορώ ότι δεν
στέκεστε στο ύψος των ευ-
θυνών σας, δεν τιμάτε την
θέση που με την ηφάσματος
σας εμπιστεύτηκε ο απλός
πολίτης, ο λαός της Λευκά-
δας ...

«Ιδού η Ρόδος!...» «Αρχή
άνδρα δεικνυσι!....
Αγ. Νικήτας 7/5/08
Ωστόσο, Σας τιμώ
αναμένοντας
Σ. Κουκουλιώτης

καταπράσινες και παραδοσιακά χτισμένες, να καταντούν ζερες,
γεμάτες μπετόν, παραδομένες ολοκληρωτικά στην λαίλαπα του
τουρισμού και του εύκολου κέρδους.

Βαρεθήκαμε να γυρνάμε σπίτι μας αγανακτισμένοι από την κακοποίηση
που βλέπουμε να υπόκεινται καθημερινά η φύση και όλα τα ζώα που
έτυχε να τα φέρει η μαύρη τους μοίρα δίπλα σε κάποια ενοικιαζόμενα
δωμάτια, σε κάποιες παραλιακές ταβέρνες...

Η αλήθεια είναι ότι οι τουρίστες, κυρίως οι ξένοι, λατρεύουν τα ζώα και τα
φροντίζουν. Αγανακτούν, δε, όπως και εμείς, στην κάθε λογής κακοποίηση.

Προκατειλημένοι, λοιπόν, τολμήσαμε αυτήν την βόλτα, στον Κόλπο της
Ρούδας, αποφασισμένοι να κλείσουμε τα μάτια σε κάθε κακοποίηση που
θα έπεφτε στην αντίληψή μας.

Η έκπληξη μας ήταν απερίγραπτη και πραγματικά, όχι μόνον μείναμε
άναυδοι, αλλά δεν χορταίναμε να φωτογραφίζουμε αυτόν τον επίγειο
παράδεισο στον οποίο βρεθήκαμε. Το καλαίσθητο, παραδοσιακά χτισμένο
μικρό ξενοδοχείο, το οποίο για καλή μας τύχη ήταν δύνη σε λεπουργία,
παρ' όλο που ήταν πάνω στην παραλία, είχε έναν από τους ωραιότερους
κήπους που έχουμε δει σε ανάστοιχα μέρη στο νησί μας.

Τριγύρω μας βρίσκονταν μεγάλη ποικιλία από πολύχρωμα και μυρωδάτα
λουλούδια και δέντρα, φροντισμένα και περιποιημένα από την «ψυχή» του
προσωπικού, την Πέπη και τον κο Μίμη, τον ιδιοκτήτη. Κατά την
περιήγησή μας στον χώρο, απολαμβάνοντας την ομορφιά και την γαλήνη,
άρχισε να γεννιέται μέσα μου ο γνωστός φόβος. Στην χώρα μας όπου
βλέπω περιποιημένους κήπους, σταύρωνται παράλληλα τα ζώα. Θεωρούν
οι αυτά είναι υπεύθυνα για βρωμιές και καταστροφές και αρνούνται να
βρουν πολιτισμένη λύση.

Ιδιαίτερα δε μέσα σε έναν τέτοιο χώρο, λίγο πριν την έναρξη της τουριστικής
περιόδου, παρουσία γατών και σκυλιών, στην Λευκάδα συνεπάγεται
πρόσφατη δηλητηρίαση.

Ε λοιπόν διαφεύσθηκα παταγωδώς! Και σκύλος υπήρχε σε ιδιαίτερα
διαμορφωμένο για αυτόν χώρο, με όλες τις ανέσεις, και δεκάδες
ευτυχισμένες και ήρεμες γάτες, οι οποίες τριγύριζαν απαθέτες και αδιάφορες
για την παρουσία μας, καθώς ήταν υπερφρονισμένες από το προσωπικό
και τους ιδιοκτήτες. Από όπι έμαθα, οι τουρίστες, όχι μόνον επιτρέπεται να
φέρνουν τα κατοικίδιά τους μαζί, αλλά ενθουσιάζονται να φροντίζουν τα
αδεσποτάκια της περιοχής, που κάθε άλλο παρά αδέσποτα δείχνουν.

Μιλώντας, δε, με τον ιδιοκτήτη, καταλάβαμε πων αγάπη του για τα ζώα και
πληροφορηθήκαμε ότι φόλα στην περιοχή δεν έχει πέσει, μέχρι στιγμής. Η
επίσκεψη αυτή μας άνοιξε ένα παράθυρο σε μία Λευκάδα που δεν έχουμε
συνθίσει να βλέπουμε τα τελευταία χρόνια. Δυστυχώς, σύντομα έπρεπε να
γυρίσουμε στην πραγματικότητα της άλλης Λευκάδας, στην οποία εμείς
δυστυχώς ζούμε καθημερινά.

Πιατί να συμβαίνει αυτό; Στον Πόρο τα κατέφεραν. Ζουν αρμονικά
άνθρωποι και ζώα μέσα στο πράσινο. Οι τουρίστες έρχονται και
ξανάρχονται και κατακλύζουν το ξενοδοχείο κατενθουσιασμένοι.

Μήπως βγαίνει περισσότερο χρήμα με το τιμέντο και το δηλητήριο;
Μήπως, απλά είναι θέμα παιδείας; Συγχαρητήρια στον συγκεκριμένο
επιχειρηματία που κέρδισε το στοίχημα.

Θα ήθελα να ποτέψω όπι σαν την Πέπη και τον κο Μίμη υπάρχουν πολλοί
ευαίσθητοι επιγγελματίες και στην υπόλοιπη Λευκάδα και όσο περνάει ο
καιρός θα βρίσκονται όλοι και περισσότεροι.

Μόνον αυτή η ελπίδα μας κρατάει ακόμα σε αυτόν τον τόπο.

Αλίκη Μακρυγιώργου